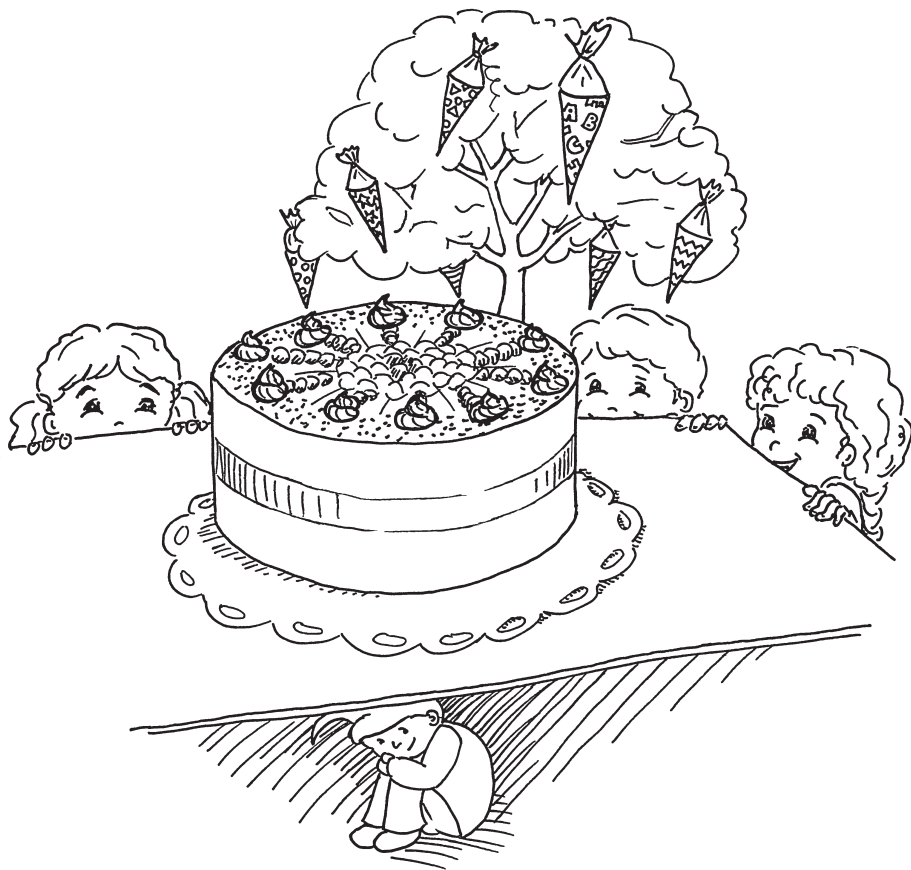

Torta

za
šulskich nowáčkow

Džěčaca rewija

hrajerno: Jakub
Hanka
Madlenka
powědar
bože stónčko
husace kwětki
stónco
pčoťka
mjetelčka
myška
1. džěčo
2. džěčo
3. džěčo
4. džěčo
5. džěčo
1. pjekar
2. pjekar
3. pjekar
1. lutk
2. lutk
3. lutk

rekwizity: kwěćełe kryda
krjepjawká titowy štom
wulki rub blido
3 tykancowe blachi

cokor, marmelada, jejka, smjetana, muka
měšawka, mutlička, škla, deska
mjetawka, łopatka

hudźba: CD A. Vivaldi „Die vier Jahreszeiten“
CD „Jubilejna torta“

Šulerjo přińdu na jewiščo a so postrowja: „Witajće do šule!“.
Džěći Jakob, Hanka a Madlenka přińdu přewodžejo z hudźbu na jewiščo.
(CD, spěw č. 2)

Jakub: Chwataj, Hanka, chwataj tola! Je čas do šule.
Džensa njesměmy přepozdže přińć!
(Při tym pokaza na ručny časnik.)

Hanka: Haj, wěm, Jakobje, džensa přińdu šulscy nowačcy
prěni raz do šule.
Madlenku wozmjemoj sobu.

Jakub: Nětko pak dyrbimy hić.

Hanka: Pój, Madlenka, pój. Džeš z namaj do šule!
(Hanka ju zdrasći, zawjaza črije.)

Madlenka: (spěwa – CD, spěw č. 1)
//: Do šule rady du,
na to so wjeselu.://
Hrajkam sej tam z barikom,
druhdy tež z bulikom.

Hanka: (spěwa – CD, spěw č. 1)
//: Ně, ně, ty najlubša,
to w šuli njedawa.://
Wuknješ wulki A B C
a tež ličić bjez kónca.
(Hanka pisa z krydu A B C na dróhu.)

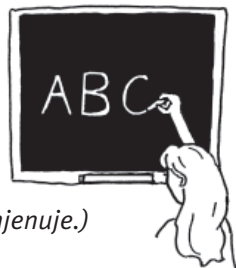

Madlenka: Ale w přestawce směm sej hrajkać?

Jakub: Hanka, što tam na puć moluješ? Nětko pak pójtej!
Hewak hišće wšitko zakomdžimy.
(Dže před holcomaj a z hłowu wije. Hlada na ručny časnik.)

Madlenka: Hladaj, Hanka, što hižo móžu!
Móžu ličić 1, 2, 3, 4, 5, 6 ... 8, 9, 10.

*(Skaka stajnje kročel dopředka–
wšitke džěči so směja, hdyž ličbu 7 njemjenuje.)*

Jakub: Ha, ha, ličbu 7 sy zaso zabyła, mała knježnička.

Hanka: To tola njewadži, Jakubje! To wona w šuli nawuknje.

Madlenka: *(Madlenka storči Jakuba, jenož z Hanku powěda)*
Hanka, hladaj, to pak wěm.
Kóžda ruka ma 5 porsćikow.

Bože stónčko: *(so wokoto džěči pohibuje)*
Ow, ow, džěči tu su!

Jakub: *(so k Madlence wobroći)*
Ličbu 7 njemóžeš zabyć. Znaješ tola 7 palčikow.

Madlenka: Ach haj, a 7 kózlatkow.

Hanka: A 7 dypkow na božim stónčku.

(Bože stónčko běži přes jewiščo.)

Madlenka: Hanka, sym runje bože stónčko widžata.

Hanka a Jakub: Hdže? Hdže?

Jakub: Pójtej nětk! Pójtej!

Madlenka: Jakubje, čakaj tola, tu steja tak krasne husace kwětki.
Najradšo bych z nimi rejowała.

Hanka: Naščípam kwěcel za šulskich nowačkow.

Jakub: Čińtej, štož chcetej!

(Hanka, Madlenka a husace kwětki rejuja. CD, spěw čo. 3. Potom woteńdu.)

Powědar: To znaju, zo někotre džěci po puću do šule wjele
widža, potom do šule skomdža. Mam tež mjeńšeho
bratra, kotremuž so wšitko lubi, štož widži.
Ale słyšće sami, kak so myška, pčoťka a mjetelčka
na šulskich nowačkow wjesela.

Słónco: Pčoťka, mjetelčka, hdže lećitej?
Hdže tak spěšnje chcetej?
A čehodla tak z křidleškomaj machatej?

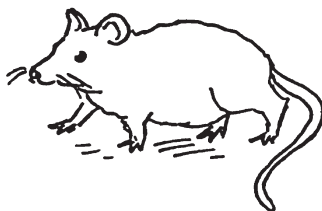
Pčoťka: Wot myški sym zhoniła, zo džensa džěci přeni króć
do šule přińdu a cokerowe tity dóstanu.

Mjetelčka: Haj, w šuli džěci čitaja, pisaja, liča, moluja,
wjele spěwaja a rjane rejki rejuja.

Słónco: Jakuba, Hanku a Madlenku sym hižo widžała.
Po programje budže doma pola džěci wulka hosćina.

Myška: Tež tortu tam změja!

Mjetelčka: Tortu?

Pčočka: Hura, tortu tam zawěšće změja.

Myška: To so srjódkow najěsc móžu, a mam tež wjele k hrymzanju. Ale torty so njedótknu, to wam slubju!

Pčočka: A ja sej tež jednu srjódku popadnu.

Mjetelčka: Ja pak sej do kwětkow wuleću. Wjele zboža wšěm wupřeju.

Stónco: Ja pak pósćelu šulskim nowačkam na jich swjedženju stónčnych pruhow kopicu a tež wjele zboža wupřeju.

Pčočka: Hura, to sej hnydom zarejować chcu!

*(Pčočka, mjetelčka, stónco a myška rejuja. – hudźba z CD, spěw č. 4.)
(Šulerjo při cahnu zaso na jewišćo, zдалоka su ze spěwom słyšeć,
zwěřjata so z jewišća zhubja.)*

Wučerka: Pójće, džěći, pójće! Chcemy šulskich nowačkow postrowić.

Džěći: *(spěwaja, při spěwanju so hibaja – CD, spěw č. 5)*
Džensa přińdu k nam šulscy nowačcy,
wutrobnje was witamy do šule.

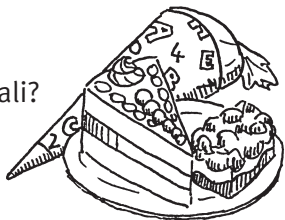
Zahrać, spěwać a rejować budžemy,
lubje was tu witamy.

... *(Chróšćan)* mali šulerjo
witaja sej kóždoho,
kóždoho, kiž wjesoły,
přeje zbožo z wutroby.

1. dźěćo: Wěsće, što smy zabyli?
Smy pola pjekarja tykanc skazali?

Wšitcy: Ně!

1. dźěćo: Tortu, tykancy a cokorowe tity za šulskich nowačkow.

2. dźěćo: Ow jej, ow jej, tortu, tykancy a cokorowe tity!

3. dźěćo: *(chodži wokoto šulerjow)*
Tortu, tykancy a cokorowe tity smy zabyli, ow jej!

4. dźěćo: Mam ideju! Ja póńdu hnydom k pjekarjej.

5. dźěćo: Ja so hnydom wo to postaram, zo so šula rjenje
wupyši a titowy štom dyrbjtu tež hišće pokrjepić.
Pójće, pójće, pomhajte!
*(Dže z krjepjawku k titowemu štomej,
kotryž tež na jewišću steji.)*

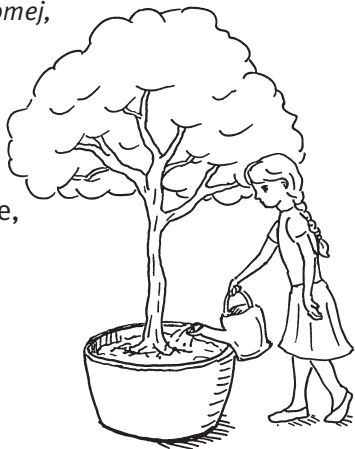
(Šulerjo wupyša jewiščo, spěwaja CD, spěw č. 6)

Džěći: Nam so derje, derje, derje dže,
do šule my rady chodžimy.
//: Swětte naše rjadownje,
wupyšene najrjeńše. ://

(Marka přinjese wulki blach z tykancom a woła:)

Marka: Halo, Jakubje, chcu či něšto přeradzić.
Naša mać je hižo slowkowy tykanc napjekła.

Džěćo: A naša mać twarohowy tykanc.

Džěčo: Naša pak makowy a štrajzlowy.

Powědar: Nó, to sej spěw wo tykancach zaspěwajmy.

(Džěći rejuja reju „Tykancy“ – CD, spěw č. 7)

Naša mać je napjekła
slowkaceho tykanca.
Luby, luby Jakubje,
mi so jednej skibki chce.
Luby, luby Jakubje,
jednej skibki so mi chce.

*(Myška skradžu blach wozmjje
a donjese jón přeč.)*

Naša mać je napjekła
štrajzloweho tykanca.
Luby, luby Michale,
mi so jednej skibki chce.
Luby, luby Michale,
jednej skibki so mi chce.

Naša mać je napjekła
makoweho tykanca.
Luby, luby Pawole,
mi so jednej skibki chce.
Luby, luby Pawole,
jednej skibki so mi chce.

Tuž nětk wšitcy zhromadnje
swjećimy na hosćinje.
Rejujemy, spěwamy,
w kole so rad wjerćimy.
Rejujemy, spěwamy,
w kole so rad wjerćimy.

*(Po kóždej stučce dwě myšce
blach z jewišča njesetej.)*

1. džěćo: Katastrofa, katastrofa!
Přepozdže smy tortu a cokorowe tity skazali.

2. džěćo: To tola ničo njewadži.

3. džěćo: Wšako mamy tykancow dosć.

1. džěćo: Hdže su te tykancy?

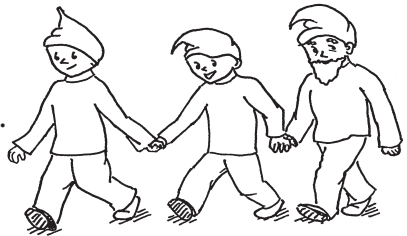
Wšitcy: Ow jej, su přeč!

Džěćo: To tola móžno njeje.
*(Džěćo přińdže hišće raz wróćo a za jewišćowym
płatom zawoła.)*
Haj, hdyž bych tu lutki byli, pjekarjej pomhali a
titowy štom krjepili a kopali...

Džěći: Lutki? Lutki?

Džěćo: Haj, lutki!

Lutki: *(na jewišćo přićahnu 3 lutki a spěwaja – CD, spěw č. 9)*
My smy małe lutki,
małe su naše skutki.
Wjesołe je žiwjenje
pola lutkow we domje.

*(Dalše lutki přićahnu z přidawkami za pječenje.
Někotre lutki njesu blido na jewišćo a při tym rěča,
jedyn lutk stupi so na blido, tamne su pod blidom,
na blidže je wulki rub, kotryž tež přez blido wisa a lutki zawodžěje.)*

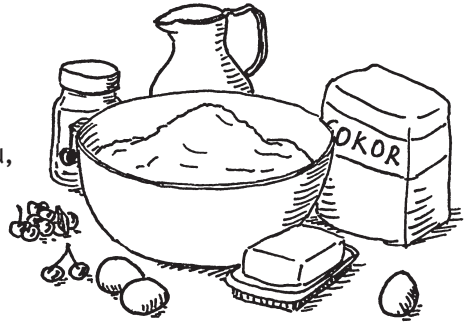
3 pjekarjo: Klip, klap, klap,
klip, klap, klap,
Tak, tak, tak a tak!

1. pjekar: Cokor, butru, smjetanku,
marmeladu wišnjowu.

2. pjekar: Napječemy wulkotnu
tortu, słódnju, titkacu.

1. pjekar: Pójće, lutki, chwatajće!
Šulscy nowačcy tu su.

2. pjekar: Tortu a cokorowe tity tu hišće nimamy.

(Wšitke lutki spody blida, jenož hłowu pokazaja a praja:)

Wšitke lutki: Što? Ow!

1. lutk: Ow jej, ow jej, to derje njej!

2. lutk: Što tu stonaš a so huzaš?
Spěšnje přinjes měšawki,
mutlički, šklu a desčički.
(Pokaza z prawej ruku a ľewej ruku, kaŝ komando.)

1. lutk: Kak to dyrbbju wšitko njesć?

Pjekar: Pomhajće sej mjez sobu.

Pjekar: Mały lutko, přinjes mi
jejka, cokor, smjetanu,
muku, marmeladu wišnjowu.

1. lutk: Kak to wšitko zmištruju?
*(Lutk běha cyle spěšnje a staji wšitko na blido:
cokor, marmeladu, jejka, smjetanu, při muce so zakopnje.)*

3. lutk: Nětk tu rjana wobrada je, ach, ach, ach.

Wšitcy: Ha – či, ha – či.

Pjekar: Wzmi sej z rózka mjetawku,
muku zmjeć na łopatku.

*(Mały lutk je zrudny,
pjekar jeho tróštuje.)*

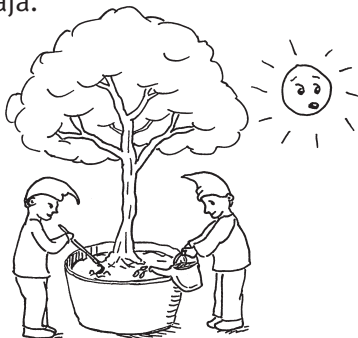
*(Tři lutki wozmu so za ruku a rejuja;
jedyn lutk kopa štomik a
jedyn lutk krjepi štomik. – CD, spěw č. 9)*

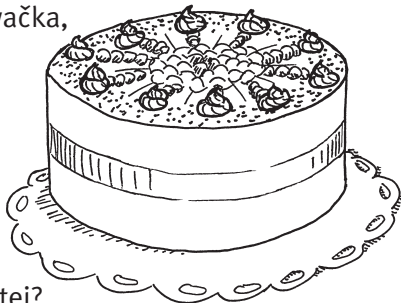
Lutki: My smy małe lutki,
małe su naše skutki.
Wjesole je žiwjenje,
pola lutkow we domje.

Bože stónčko: Słyšu hižo zдалoka,
zo džěci do šule přichwataja.

*(Džěci přičahnu zaso na jewiščo,
spěwaja po melodiji Jakub, Bosćij ...
a wjerća so w kole abo so za ruku přimnu
a koto při tym teptaja. – CD, spěw č. 11)*

Džěći: Džensa swjećimy swjedžeń nowačkow.
Titowu tortu smy sej napjekli,
dobre tykancy makowe, štrajzlowe,
twarohowe, slowkace.
Wšitcy naši šulerjo
witaja tu kóždého.
Kóždoh šulskoh nowačka,
zo so jemu spodoba.

(Na blidže steji hižo torta.)

1. šuler: Što mojej wócce widžitej?
2. šuler: Krasnu, pisanu titowu tortu.
3. šuler: Ja hižo dołho tajku rjanu tortu widžať njejsym.
4. šuler: Zawěsće su tu lutki pobyli.
1. šuler: Lutki? Tebi so wěsće džije abo maš fieber?

(Na jewiščo přičahnu dalši šulerjo a spěwaja druhu štučku.)

Džěći: *(spěwaja a rejuja – CD, spěw čo. 12)*
Nam so derje, derje, derje dže.
Rjany swjedžeń džensa swjećimy.
Tortu smy sej napjekli,
nětk pak wšitcy do rejki.

Madlenka: Hanka, Hanka, Jakubje,
w šuli jara rjenje je.

Hanka: Něk pak spěšnje domoj chcemy,
a so za rjany džeň džakujemy.

Powědar: Džěči, wam něk božemje
póndželu na strowe zasowidženje!
Budźće pilni a porjadni,
wukńće přeco wutrajni!
Lutki njech něk rozdžěla
płody rjanoh` štomika!

(Na kóncu lutki cokorowe tity rozdžěla.)

1. nakład

© Domowina – Zwjazk Łužiskich Serbow z.t.,

Rěčny centrum WITAJ

Budyšin 2007

Spěchowane wot Załožby za serbski lud,

kotraž dóstawa lětnje přiražki Zwjazka,

Swobodneho stata Sakskeje a Kraja Braniborskeje

Awtorka: Wórša Wićazowa (ideja, teksty a spěwy)

Wuhotowarka a ilustratorka: Christin Hanušec

Lektorka: Annett Džědźikowa

Skazanske čisło: L-0/104/07-1